

той искрено ся молеше на Бога за освобожденіето си, и въ съня си той видѣ единъ прѣподобенъ мжжъ кой-то му показваше едно желѣзокое-то ся намираше въ стѣнѣ-тѣ. Той ся събуди и намѣри желѣзо-то съ кое-то той раствори дупкѣ-тѣ на прозорецъ толко що-то можеше да излѣзе прѣзъ него. Но понеже бѣше много уморенъ той пакъ заспа, нѣ пакъ чрѣзъ единъ сънь събуденъ и вспомененъ, че врѣме остава малко ако иска да побѣгне отъ мжчители-тѣ си, той сега ся спуснѣ въ двора, намѣри вратата-та на градинѣ-тѣ и на палатѣ-тѣ отключени както му и было явено въ сънь-тѣ, прѣзъ кои-то и избѣгнѣ и ся скры подъ една лавицѣ въ пазарь-тѣ. Тука той пакъ заспа, но сѫщій гласъ кой-то бѣше го събудилъ по напрѣдъ, пакъ го събуди като му казваше: «Какво ся маешь тука?» Тогава той побѣрза отъ тамъ и побѣгнѣ въ Пруссії. Единъ другъ затворникъ *Георги Исаелъ* по срѣдѣ денемъ прѣминѣ по между стражары-ты, облѣченъ като единъ писарь, като държеше книга, перо и мастило въ рѣцѣ-тѣ си и тѣй сполучи да побѣгне. Съ него заедно ся затвори и настоятель-тѣ на Братія-та, *Ioанъ Августъ*, кого-то чрѣзъ три пѧти мжченіе, повторително біеніе съ прѣчкы и най-оскуднѣ-тѣ хранѣ съ водѣ и хлѣбѣ, желаяхѫ да го принудятъ да исповѣдува мнимы прѣстѣплѣнія; и макаръ че не сполучихѫ да го обвинявать нито въ едно прѣстѣплѣніе, държахѫ го шестьна-десять годинъ въ затворѣ-тѣ. Негово-то обхож-